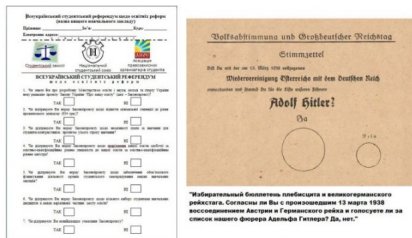

«Чи згодні Ви з приєднанням Австрії до Німеччини, що сталося 13 березня 1938 року? Чи голосуєте Ви за список нашого фюрера Адольфа Гітлера? Так – ні».

Листівки з такими запитаннями було роздані німцям навесні 1938 року. Подібну технологію міністр освіти Дмитро Табачник застосував в понеділок. «Чи хочете Ви, щоб ціна на контрактне навчання не змінювалася протягом всього терміну навчання?... Чи хочете Ви стипендію не нижче прожиткового мінімуму?... Чи підтримуєте Ви якнайшвидше голосування законопроекту «Про вищу освіту»?».

Активісти зробили порівняння референдуму Табачника і пропаганди Гітлера:

А закон навпаки не гарантує незмінності ціни на навчання на контракті, повертає екзамени при вступі до ВНЗ і містить дрібні норми, що суттєво звузить самостійність університетів. Громадянський рух Відсіч, Фондація Регіональних Ініціатив, Центр освітнього моніторингу, Пряма дія і Громадянська служба Свідомо тиждень роз'яснювали студентам загрози законопроекту і маніпулятивність референдуму.

Сьогодні, після обіду, журналістів запросили в УНІАН для презентації результатів студентського референдуму. Їх представляли двоє членів «Українського студентського союзу» - Андрій Черних і Анатолій Ігнатович, підконтрольні Міносвіти.

«Ми опитали 77 тисяч студентів у 111 вищих навчальних закладах. Тільки два

університети відверто проголосували проти. Це Острозька академія і Прикарпатський університет Стефаника. Певно, це справа рук наших опонентів, котрі не давали студентам нормально висловитися...» - гне свою лінію Ігнатович.

За їхніми словами – більше 90% опитаних студентів висловилися «за» новий законопроект і його найшвидше голосування.

Як активісти вивели студентських лідерів на чисту воду

- Так, Міносвіти у вересні розіслало інформацію про студентський референдум, але без цього було неможна вмовити ректорів...

- Тобто, Ви зараз кажете, що Міністерство освіти «просило» ректорів провести референдум на підтримку законопроекту, яке саме і розробило?

- Еммм... Так. Але по іншому ніяк не вийшло б...

- А чому від себе, від студентів ви не надсилали звернення. Ректори хотіли б – погодились. Ні – то ні.

- Та як же це зробити...Ніхто б не погодився.

Катя Чепура з Відсічі продовжує критикувати організаторів студентського референдуму.

До неї підключаються всі присутні журналісти.

Студентські лідери, граючи жовнами намагаються вгамувати ситуацію. Але журналісти не заспокоюються і продовжують звинувачувати у замовності референдуму.

- А які виші конкретно брали участь в опитуванні? Могилянка?

- Ні

- КПІ?

- Ні

- Львівський національний університет Франка?

- Ні...

- Університет Шевченка?

- Так!Так! Але тільки економічний факультет і ще один...

Жоден з кращих університетів, окрім Київського економічного університету Гетьмана за національним рейтингом «Компас» про референдум навіть не знав. А отже – і не висловився.

- А хто рахував голоси студентів? – лунає з заднього ряду питання від журналіста «Радіо Ера».

- Студентські парламенти університетів... - відбивається Черних.

- ...Підконтрольні адміністраціям ВНЗ, а отже і Міносвіти?

- А як інакше? Хтось рахував паперові версії, хтось – електронне голосування студентів, яке ми теж влаштували.

«До речі, про електронну версію», - починає журналіст з «Комерсанту». В руках він тримає пояснення референдуму і аналіз законопроекту з усіма його загрозами від Фундації регіональних ініціатив, Відсічі, Прямої Дії і Громадянської служби «Свідомо».

«Я зайшов на сайт університету Шевченка і проголосував за законопроект. 4 рази. При тому, що мені 30 років. Це нормально?».

До гри жовнами, Черних та Ігнатович вкрай розчервонілися. Відповіді не знайшли.

«По суті питань референдуму і по законопроекті», - запитую я, - «В питанні референдуму сказано «Чи підтримуєте Ви незмінність плати за навчання протягом **ВСЬОГО СТРОКУ НАВЧАННЯ**. А в законопроекті сказано – ціна не змінюватиметься протягом строку дії договору. Виходить, ректор може підходити до мене з новим договором з вищою ціною кожен місяць і змушувати підписати. Це нормально?».

Ігнатович нервово спробував поправити мікрофон. «Законопроект прогресивніший. Ціну ніхто не зможе підіймати. Поки що ми не розробили типовий договір, який підписуватимуть студенти. Але ще не розробили... Зробимо»

За мікрофон береться і розпашілий Черних. Далі – нервово зиркає на годинник.

«Якщо Ви так боретесь за стипендії студентів, то чи не логічніше було запитати «Чи підтримаєте Ви законопроект в тому разі, якщо Кабмін гарантуватиме Вам вищу стипендію? А так виходить, що це НЛП чистої води. Ви зманіпулювали студентами!» - лунає ззаду від чергового журналіста.

«Та що тут ще не зрозуміло. Ви захищаєте інтереси Міносвіти! Ви розказали школярам, що вступати їм тепер доведеться не тільки за тестуванням і атестатом, а ще й складати вступні іспити? Ні? Ви вважаєте це нормальним?» - журналісти починають вставати і збирати речі.

«Ми проти цього! І ми будемо боротися з цією нормою! Може якість правки депутатські

ще будуть!» - намагається перекричати натовп Черних.

«Дякую за увагу» від організаторів адресувалося вже спорожнілому залу.

Що можна ще зробити

28 жовтня в Києві пройде з'їзд працівників освіти – вчителів, директорів, завучів. Слідом за студентами, за планом Міносвіти, вони мають проголосувати за законопроект. Ми продовжимо нашу інформаційну кампанію по роз'ясненні загроз законопроекту. І через Інтернет, і через особисті розмови з делегатами – прямо перед з'їздом.

Також ми готуємо зараз звернення до президента Віктора Януковича і прем'єр-міністр Миколи Азарова з проханням звернути увагу на сфальшовану студентську підтримку і її замовність Міносвітою.

Якщо законопроект все ж погодять і зареєструють до голосування, ми спробуємо мобілізувати максимальну кількість небайдужих студентів і вийдемо на акції протесту до стін Верховної Ради і міністерства освіти.

Максим Опанасенко, [Свідомо](#)